

Transkribering Fo-podden, avsnitt 92: Eskilstuna bygger broar mellan teori och praktik

Intro

Inom hälso- och sjukvård så pratar man om precisionsvård och så vidare som börjar bli trendigt, vi pratar om precisionsomsorg. Vad är det vi behöver veta om olika gruppers förutsättningar, om olika individers förutsättningar för att verkligen kunna anpassa våra insatser och ge det som på riktigt ger en effekt.

Poddmusik

Lena

Hej och välkommen till FoU-podden! Det här avsnittet ska handla om hur Vård- och omsorgsförvaltningen i Eskilstuna bygger broar mellan teori och praktik. Jag som gör podden heter Lena Stenbrink och är kommunikatör på FoU i Sörmland och med i det här avsnittet är Patrik Nilsson, Johan Lindström, Sanna Tiikkaja och Marina Arkkukangas. Varmt välkomna!

Alla

Tack!

Lena Stenbrink

Och vi börjar som vanligt med att ni får presentera er lite noggrannare.

Johan Lindström

Hej! Johan Lindström, förvaltningschef för omsorgsförvaltningen. Bakgrund, kan man väl säga hela yrkeslivet inom vård och omsorg som chef på alla möjliga nivåer. Mycket bakgrund inom funktionshinderverksamhet och särskilt fördjupning socialpsykiatri och så vidare. Men nu mer då fokus på hela bredden av vård – och omsorgsinsatser.

Patrik Nilsson

Jag heter Patrik Nilsson har i stort sett jobbat hela min karriär inom socialtjänst i kommunal regi så både inom vård och omsorg och inom individ och familjeomsorg. Så sedan 1,5 år så är jag utvecklingschef på Vård- och omsorgsförvaltningen.

Marina Arkkukangas

Ja marina, då kan jag säga att jag och jobbar som chef här på forskning och utveckling i Sörmland. Men i den här podden så deltar jag utifrån rollen som forskningsledare på Vård- och omsorgsförvaltningen i Eskilstuna. Mitt forskningsområde är ju äldreområdet, så det är ju också en stark koppling till just den rollen.

Sanna Tiikkaja

Ja, Sanna Tiikkaja heter jag och jag jobbar som forskningsledare här på FoU. och ett utav

mina uppdrag är just att vara forskningsledare för Vård- och omsorgs förvaltningen i Eskilstuna kommun. Jättekul och jättespännande uppdrag.

Lena

Då så är det ju intressant att veta. Varför satsar Vård- och omsorgsförvaltningen just på det här med forskningsledare?

Johan

Ja, väldigt kort sammanfattat och enkelt, kan man säga att vi, framför allt i den situation vi har nu inom vård och omsorg, men dom otroligt omfattande utmaningarna vi står i, på grund av den demografiska utvecklingen, på grund av förskjutningar i förväntan på vård och omsorg från invånarna och allt som den demografiska utvecklingen bär med sig. både ökat behov av resurser och minskad tillgång på personal. Sen kan man väl enkelt uttryckt säga att vi har liksom inte vare sig tid eller råd med att *Inte* försäkra oss om att dom insatser, vi gör eller dom initiativ vi tar ska vara baserade på så god kunskap som det bara finns. Det är en sån där kommunal älsklingssyssla att uppfinna hjulet själv. Och det är ju inte särskilt effektivt så att finns det kunskap när vi ska ta ett initiativ? Ja, men då måste vi liksom bygga vidare på det.

Sen är vi ju ganska ofta inne i områden där det finns så tydlig kunskapsgrund eller ett tydligt svar på vad borde vi göra här? Så där och då blir det ju otroligt viktigt att ändå försäkra sig om att. Ja, men det vi gör är att vi följer upp, utvärderar och drar så mycket kunskap ur det som bara är möjligt.

Alltså. Jag har jobbat länge i offentlig sektor och det är inte vår bästa gren, med att verkligen säkra att följa upp och utvärdera och det vi gör. Och tyvärr blir det ju så att jättemånga fina bra initiativ och projektidéer testas och sen rinner ut i sanden kanske och lika illa, eller kanske ännu värre, när vi gör grejer som faktiskt inte egentligen var så himla bra eller gav de effekter vi förväntar oss. Men som känns väldigt bra så de behåller vi verksamheten och liksom jobba vidare med under många år. Så att det har väl aldrig varit bra. Men jag tänker den tid vi är i och lever i nu i vår verksamhet blir det väldigt uppenbart att ja, men vi har inte utrymme för den typen av arbetsätt.

Patrik

För att fortsätta lite på din tråd där och för att vara lite mer konkret så har det ju också varit så att vi har ju alltid fått väldigt mycket förfrågningar kring att medverka i forskningsprojekt och initiativ, både att finansiera och vara en aktiv part, men också på andra sätt. Vi har inte haft någon koll riktigt på vad vi har sagt ja till, utan man har kunnat fråga egentligen vem som helst på vår förvaltning, en enhetschef eller så, vill du vara med i forskning och sen säger den ja och sen helt plötsligt så sitter man med 10 undersköterskor som ska lägga 10 timmar på intervjuer och det kanske är jättebra, men sen har vi ingen plan för hur vi ska ta tillvara på den forskningen. Sen så har ju forskningsledaren en roll i att hjälpa oss att kvalitetssäkra de initiativ vi går in i och att vi får ut någonting av dem.

Johan

Om jag tittar över tid så är det ju en förflyttning i relationen mellan akademien på praktiken, det vill säga oss och i praktiken vår förvaltning. Där om jag går tillbaka ganska många år så var vi intressanta för Akademien på nåt sätt, som möjlig finansiering eller att skriva under *letter of intent* eller att man sökte pengar och det var mycket baserat på den enskilda forskarens specialintressen och så där och jag hade vi tur så kunde vi få ut någonting av det, men jag tycker att det har skett en förflyttning och jag tycker vi haft under lång tid, bra samverkan med akademien brett så där. Men det här med att ytterligare stärka vår förmåga med forskningsledare leder ju också till att det våra behov som är i fokus och det de hjälper oss att prioritera. Ja, men är det här i linje med våra behov och även ännu längre? Ja, men det är våra behov som ligger på bordet. Vem är intresserad av att hjälpa oss att titta på det här så att det handlar om en långsiktig förskjutning också. Vår ambition är naturligtvis att det är våra behov och det vi behöver veta det vi behöver testa som verkligen är det som beforskas eller utvärderas och det tycker jag att forskningsledarna hjälper oss att hålla den balansen mycket bättre.

Sanna

För där tycker jag att vi har gjort ett jättestort jobb delvis att titta på alla de mål som finns i förvaltningens dokument kring målbild, 2035 och att försöka koppla alla initiativ till de här olika målen. Och det är också kul att se när vi sitter i möten gemensamt att fler och fler börjar prata om målen. Man börjar diskutera det här och försöker förstå hur saker och ting hänger ihop. Och det handlar ju hela tiden i grund och botten om att göra det bästa för dom äldre är Eskilstuna eller dom som får vård- och omsorgsförvaltningens service helt enkelt.

Patrik

Jag skulle säga att den rollen ni haft också, det är ju fått oss att tänka efter lite mer.

Så vad det gäller ja, men just målen vi har 32 stycken tror jag eller vad blev det 33? Nu börjar vi ju tänka lite kring. Alltså måste vi ha så många? skulle vi kunna tänka på något annat sätt när vi sätter upp våra mål? Går det att svara liksom mot våra mål? Är de forskningsbara? Det är många insikter som vi har fått.

Marina

Jag hoppar också in här för att jag tänker att en del av det här är ju att varje enskild forskare har ju kanske inte koll på vad det är för mål som en förvaltning här. För nu är vi i Eskilstuna. Men om man tänker liksom landet runt, hur forskare kommer att ställa sig till ett sådant här arbete, hur ska man kunna veta vilka mål som finns där ute som man ska möta upp? Och jag tänker, det är egentligen inte så att man behöver det, utan när man har sina forskningsfrågor så är det ju viktigt att när en fråga kommer till förvaltningen att förvaltningen jobbar med, hur kan vi koppla det här och ha en dialog med forskaren kring ... Okej vi ser att ni har det här syftet och de här frågeställningarna med forskningen och vi är intresserad av det här, så det gäller ju också att möta mellan teori och praktik. Hur man får ihop det på ett bra sätt och det är väl det som vi jobbar med just när vi har den här strukturerade processen som vi har

tagit fram där man faktiskt får skriva ner sitt projekt, sin förfrågan, och att koppla det till det som för förvaltning är viktigt och att kunna göra prioriteringar för att sedan kunna se, vad är det vi jobbar mot? Vad är det vi inte jobbar mot? Och det kommer också att leda till att det blir tydligare vilka satsningar man ska prioritera framöver.

Sanna

För en ytterligare aspekt av det där blir ju väldigt viktigt då att det är ju hur forskningsresultaten sen i slutändan blir till nytta i förvaltningen. Hur omvandlar vi den här forskningen som är väldigt bra och väldigt nyttig? Men hur får vi det till nytta i praktiken? Det är också en intressant fråga som vi har diskuterat. Hur gör vi det här på bästa sätt då?

Och som du var inne på Patrik ibland har vi både jag och Marina har sagt *stopp och belägg*. Hur ska vi göra det här på ett bättre och smartare sätt? För det är en förvaltning som ligger i framkant i min upplevelse, i alla fall. Att man vill mycket, man vill göra mycket. Man vill ligga i tiden och man vill göra det bästa helt enkelt, men då gäller det ju att sålla i alla möjligheter som finns.

Patrik

Både jag och Johan letar ju alltid efter partners som kan göra oss klokare. Och där har ju ni, ja bevisligen varit en tillgång redan nu när vi liksom får tänka ett varv till kring saker.

Johan

Det är inte jättevanligt att man har den här rollen och, jag tänker vad det kan hjälpa till med, också. Jag kan ju både historiskt gå tillbaka ... vi har upplevt samarbeten med akademien och jag kan höra kollegor fortfarande så där att det finns en sorts rädsla, kanske att man inte man pratar inte samma språk, man når inte varandra. Vi tycker att klockan i den akademiska världen går oerhört långsamt. Vi har jättebrådis och vill gå på lösningar direkt och så där Men jag tänker, det är ju också en otroligt viktig funktion av den här rollen. Att kunna vara en ja på riktigt den här bron som vi använder i titeln här någonstans. Att överbrygga för det är kulturskillnader. Det är skillnader i språkbruk och så vidare. Att liksom ta sig an det här att verkligen översätta, att kunna förstå de båda världarna och se till att det här möts på ett bra sätt. För att jag tror inte man ska underskatta så enkla, egentligen banala grejer, när det är så viktiga områden som blir till stora hinder som gör att man drar sig från att liksom ta kontakt. Man blir lite skeptisk mot Akademien så där, "men de har några egna intressen". "Det är inte våra intressen som ligger i fokus" och så vidare. Men att öppna upp den där på alla möjliga tillgängliga sätt och ett sätt, det är ju en sådan här roll som verkligen kan vara en bro emellan. Det underlättar.

Lena

Men vilken typ av uppdrag skulle det kunna handla om till exempel?

Marina

När vi började förra året för vi började ju 2023 då i början på 2023 och har uppdraget då till 2024. Då var det mest att ta fram den här som vi nu kallar det *processen för*

forskningsförfrågningar, frågor som kommer in men också titta på de pågående forskningsprojekt som förvaltningen har för att strukturera upp på olika sätt, både för frågorna som kommer in men också hur man ska koppla det till målen och hur man ska göra uppföljning. Och arbetet har ju bestått av att tagit fram mallar och sådana här lite formella saker som gör att bitar faller på plats så att man kan följa hela kedjan från att en förfrågan kommer in till att man återkopplar till forskaren. Förvaltningen går in eller inte i det här för att titta på vilka mål där som man prioriterar, men också hur det ska rapporteras.

Och då handlar det här kommunikationen för att för en forskare kan ju det vara jätteviktigt att få en vetenskaplig publikation av ett forskningsinitiativ som man har, medan för förvaltningen så kanske det inte är det allra viktigaste. Det är klart att det är viktigt, för det stärker ju det arbete som har gjorts, men också hur kan man översätta de här resultaten för att de faktiskt ska bli tillämpbara i praktiken och så? Det har vi också haft ett fokus på i de rapporteringar som har skett ifrån projekten. Att det blir tydligt med; nu har vi gjort det här och vad tar vi vidare? Vad är nästa steg utifrån att vi då vill höja nivån på kunskap som finns inom det specifika området som man har gjort då, så det är ju en del som vi fortsätter med men håller på att strukturera upp. Sen har vi också varit involverad i att titta på olika områden som är av intresse. Till exempel så har vi ju ett område specifikt där vi tittar på vilka personer som söker särskilt boende för att också göra en kartläggning och identifiering av vilka personer det här är för att sedan utifrån det jag kunna göra någon slags intervention, kanske på vad är det vi ska erbjuda de här personerna och vart ska den någonstans, vilket stöd och hjälp av insatser behöver de? Så det är ju ett sådant uppdrag som vi har pågående.

Sen har vi ju varit inne i ganska många olika andra typer av som en stödfunktion till medarbetare som behöver hjälp med att utforma frågor i enkäter. Eller hur ska vi följa upp den här satsningen som vi gör? Så också tänker jag det som vi har i rollen som forskningsledare och att vara metodstöd ser jag som en viktig del i det här. Det är liksom helheten är att vara ett stöd i förvaltningen i olika frågor som handlar om just det här med att säkerställa kunskap helt enkelt och att det vi gör landar rätt att vi gör saker som vi sen kan dra nytta av i slutändan.

Sanna

Och sen, framför allt vilka lärdomar kan man dra utav forskningen och vilka bitar har fallit ut väl och vilka bitar behöver vi jobba med på ett annat sätt? För även om intentionen är att man har en jättefin plan för sin forskning, sen när det väl då ska genomföras så uppstår det ibland hinder eller problem eller utmaningar i forskningen så då är det viktigt att kunna ta till sig den kunskapen för att kunna göra det ännu bättre nästa gång.

Marina

Och då vill jag poängtera igen. För det här tänkte jag också viktigt att nu pratar vi forskning, men jag pratade också om utvecklingsarbeten som sker för att det är ju någonting som vi har mött i när vi ger liksom stöd till medarbetare i olika arbeten som de har är ju att det finns en inte attityd, men man tycker att, att göra en strukturerad utvärdering det betyder ju inte att

det är forskning, men att det lätt kan uppfattas som att, ”men det här är inte forskning vi gör, så vi behöver kanske inte göra det på det här systematiska sättet”. Och det vill jag ändå slå ett slag för att det är ju viktigt, oavsett om det är ett forsknings eller utvecklingsarbete, att man följer upp sitt arbete på ett systematiskt sätt och det kräver ett arbete att man avgränsar, man fördjupar sig inom olika delar, för att faktiskt få svar på vad är det i det vi gör som faktiskt har en effekt på någonting. Så där behövs det ytterligare ett jobb att göra tänker jag bra.

Johan

Ja, ska jag haka på det? Det är ju en av våra ambitioner med. Det är ju inte bara de skarpa forskningsprojekten som är viktiga för oss, utan vi vill ju med samarbete med akademien och med våra forskningsledare få draghjälp att höja medvetandegraden på något sätt och ha lite skarpare förhållningssätt till när vi värderar kunskap, värderar våra insatser som, precis som marina säger, behöver inte alltid handla om forskning eller ens en tydligt avgränsad utvärdering. Utan det är ju det dagliga arbetet. Hur ser jag på mina arbetsuppgifter? Vad leder det här till, hur kan jag värdera det? Så att det är ju sådana långsiktiga effekter som naturligtvis är en önskan och att det ska vara naturligt att i vår verksamhet hela tiden möta forskning, delta på ett eller annat sätt att hjälpa till och liksom höja medvetandenivån om hur ser vi på kunskap egentligen? Vad är kunskap? När har vi liksom bra stöd för den insats vi gör? Och där tycker vi att det känns bra och så vidare.

Men om jag får haka på. Marina gav flera exempel bland allt det här, dels säkra processen med när forskare utifrån vill in så där ett jätteviktigt jobb och vi har av tradition haft ganska öppna flöden. Det var ett stort område för oss och det är jätteviktigt och sen det här andra att bidra i våra utvecklingsbehov att formulera frågor och göra det möjligt att följa, antingen via våra egna forskningsledare eller också att attrahera externa forskare då för att ta sig an det här. Det är väl den är första delen? Ja, men det är någon sorts hygienivå som nu förhoppningsvis är uppnått och att framöver, tänker jag mig att den andra delen kommer ta mer och mer tid att det är våra prioriterade utvecklingsinitiativ.

Någon sorts normalflöde om vi gör ett utvecklingsinitiativ steg ett. Ja, men vad finns det för tillgänglig kunskap om det här runt om i världen? Finns det någonting vi kan bygga vidare på och vare sig finns eller inte hur tar vi nästa steg då, om vi ska testa något, hur ska vi säkra att utvärdera och följa upp? Hur upplever personal det och hur upplever brukarna och vilka effekter blir det? Jag tror att man kan utveckla ganska tydliga flöden där också hur når vi har ett utvecklingsinitiativ, vilka steg och mått behöver vi ta sig igenom för att det ska bli på riktigt?

Sanna Tiikkaja

Jag skulle vilja att någon med digitala initiativ. Det är också en del som har blivit väldigt viktig. Det handlar ju inte bara om den här traditionella vård och omsorgen utan förvaltningen vill ju verkligen gå mot det digitala om man satsar mycket på olika digitala alternativ och lösningar. Vi har hört alltifrån tankar kring och ha små robotar till digitala käppar till trygghetslarm eller

nya lösningar på sensorer för boenden så det här digitala ligger ju verkligen i tiden samtidigt som det kan vara väldigt utmanande.

Johan

Det är ju det är ju jag tänker, det är ju som du säger för att möta den här demografiska utvecklingen som vi pratar om. Vi brukar säga att vi *måste* ställa om vård och omsorg så där på grund av den demografiska utvecklingen resurserna kommer inte att räcka. Sen vill vi betona att vi *vill* också vi. Vi tycker ju inte vi är framme vid en optimal vård och omsorg, men det tredje vi brukar säga att vi *kan* också och i det så tänker jag att vi har förmågor som vi aldrig någonsin har haft, bland annat kunskap. Vi har en bättre kunskapsnivå än vad vi någonsin haft tillgång till. Men sen är det ju mycket där så är det just digitaliseringens möjligheter som du säger. Det kommer ju vara väldigt stor del i framtidens vård och omsorg. Måste vara det så att säga och det utmanar ju verkligen, för det är ny teknik. Jag kan väl tycka hittills det jobb vi har gjort på det området så apropå er roll apropå säkerhet så kunskapsbasen i det är ju inte så tydlig. Per definition så är det nya lösningar som inte är beprövade. Det ser väldigt bra ut. Det borde vara bra, det känns bra, men ja, vad leder det egentligen till för effekter för den enskilde och för verksamheten och så vidare så att det är ju verkligen ett område där vi måste fokusera på och satsa på att liksom bygga bra kunskap och liksom suga ur varenda litet korn kunskap ur de satsningar vi gör.

Marina

Ja och då tänker jag också på att det är samma arbetssätt som gäller där för det du säger nu. Det är att det kommer att komma. Det måste komma för att det kommer. Ja, det kommer inte fungera annars, så det är ju ännu viktigare att veta. Vad ska vi prioritera då? Det finns ju hur mycket som helst så det är ju samma sak där. Att vad är det som är primärt? vad börjar vi med? Och sen fortsätta att jobba utifrån de behoven som finns, så det är ju det är alltid tråkigt att säga att det ska vara avgränsningar, men man behöver göra avgränsningar för att kunna hantera inte en sak i taget kanske, men att det ändå finns en ordning så att man får de här kunskaperna av det man gör satsningar på och när det handlar om teknik då kommer vi in på helt andra saker som olika Etiska diskussioner som man också behöver ta för att det är ju ett helt annat arbetssätt att jobba utifrån att använda den här typen av AI i olika typer av lösningar. Så det är ju också någonting som behövs in. Etiken är ju alltid viktig, men här blir det ju ändå ett område där man kliver in i det där som du säger att det behövs mer kunskap om de här sätten att jobba på i äldreomsorgen.

Johan

Nu kanske det blir stickspår kring digitalisering, men jag kan ju också se att vi får liksom lite chansen i och med att det är ett relativt nytt område. I varje fall har vi inte kommit så långt att göra precis det här du beskriver att verkligen gå tillbaka och backa och titta på behoven för det är väl än så länge om man tittar på vård och omsorg de digitala eller tekniska lösningar vi har tillgång till. Absolut, det finns bra hjälpsamma grejer så där, men jag räknar

efter och jag tror jag jobbar med digitalisering i vården så är åtminstone 20 år så där och så många lösningar som vi har stött på som inte är sprungna ur de reella behoven vi har utan de är baserade och sprungna ur någon teknik som någon sitter på och liksom har tänkt att ja, men det här borde väl funka inom äldreomsorgen så där? Jag tänker precis där du nämner att vi måste backa tillbaka och göra avgränsningar. Vilka behov är egentligen så kan tillgodoses. Kommer det också hjälpa hela branschen, både vård- och omsorgsidan, men även tekniksidan, att faktiskt utveckla rätt lösningar som vi på riktigt kan implementera och som svarar upp mot det reella behov så att där är ju ett nytt område, så låt oss ta chansen att verkligen forma det här till något effektivt, bra som so verkligen hjälper oss framåt och som får ett högt förtroende hos invånarna.

Lena

I det här arbetet eller brobyggandet eller vad vi ska kalla det nu, så har ni vad jag förstår. Flera samarbetspartner än bara FoU.

Johan

Absolut, tror jag nämnde tidigare vi har väl haft och försökt under ganska många år att ha ett väldigt öppen förhållningssätt mot och liksom vara öppna för kontakten med akademien och också söka oss ut som Patrik nämner. Vi vill alltid ha kontakt med partner som kan hjälpa oss att bli bättre och lösa vårt uppdrag bättre så det finns ju ett antal. Det finns ju några mer formaliserade än andra. Vi arbetar med samhällskontraktet. Vi arbetar med Center for välfärdförändring som har just fokus på digitalisering, ehälsa och välfärdsteknik, men också enskilda andra forskare och andra lärosäten också så där.

Och det är ju också just i den här funktionen vi kan behöva hjälp. Det är väl den slutsats vi har kommit fram till att här är väldigt bra att ha forskningsledare. Rollen som just kan vara länken mellan. Och bryta ner en del språkbarriärer och förståelse så där att förfina och hjälpa oss att få ut så mycket som möjligt av de här olika samarbetena.

Lena

Okej om, vi tänker lite långsiktigt då på den här satsningen. Hur tänker ni att det kommer se ut och hur vill ni?

Johan

Ja alltså, jag har ju visioner om en framtida ... steg ett våran förvaltning och där vi verkligen har lyckats integrera teori praktik fullt ut ibland pratar vi om akademisk förvaltning. Det kanske låter som att det är tonvikt på det akademiska, men visionen är ju så att säga att vi på riktigt i allt vi gör lyckas integrera det här och egentligen i grund och botten att vi är säkra på att våra egna insatser till våra invånare är absolut bästa möjliga som man kan med den resurs som finns tillgänglig.

Så att det de tycker jag känns som en fin målbild och därför att det är så otroligt komplexa processer vi arbetar med en komplex verksamhet när egentligen våra tjänster produceras i mötet med den enskilda och det är otroligt kunskapsintensivt egentligen. Det är så många

aspekter som vi behöver förstå bättre för att kunna förfinas och anpassa våra insatser. Vi brukar prata om inom hälso- och sjukvård om precisionsvård och så vidare som börjar bli trendigt. Vi brukar ju prata om precisionsomsorg. Vad är det vi behöver veta om olika gruppers förutsättningar, olika individers förutsättningar för att verkligen kunna anpassa våra insatser och ge det som på riktigt ger en effekt?

För det ska man ju vara öppen med att i vår typ av verksamhet, så det är ju väldigt, väldigt många områden där det faktiskt inte finns så himla mycket bra kunskapsstöd. Vi ger stora breda insatser som kostar hundratals miljoner faktiskt per år utan att vi egentligen har så himla bra stöd för vad det leder till. Det är liksom ingen brist på områden att djupdyka i vad vad leder den här typen av insatser till egentligen? Skapar vi trygghet? Skapar vi förutsättningar för mer självständighet? Vad är det som är viktigt på riktigt för de individer vi ger stöd till? Där har vi jättemycket kvar att lära oss och förstå, så det är väl den långsiktiga visionen den dagen när vi verkligen alla kan känna sig trygga med att när jag möter vård- och omsorgsförvaltningen då vet jag att det här är det bästa tillgängliga som går att få.

Lena

En fråga till då, när det gäller Baspersonal. Hur pass mycket märker dom av det här arbetet som ni gör.?

Johan

Det är jättebra fråga, tycker jag och det? Det är ju en del i den här långsiktiga visionen om en stor del i utmaningen där. Vi har en stor breddverksamhet över tretusen anställda. Jag skulle säga att idag det finns vissa grupper som märker av det ganska mycket. Vi har sedan ett antal år ett akademiskt äldreboende där man är ganska van att delta i att hjälpa till att samla in data och så vidare och förstår och, när vi genomför riktade projekt så ska vi naturligtvis all personal vara liksom involverad och förstå så mycket som möjligt om varför är det här viktigt att samla de här den här datan och vad kommer vi göra med och att presentera resultat så att säga för dem som är allra närmast verksamheten? Men absolut, det är helt klart en utmaning att nå ut så brett och där tänker jag att vi har ett jobb framför oss att fortsätta att göra det här begripligt och meningsfullt för alla. Och det har pratat om tidigare den långsiktiga strävan, det är ju någonstans att höja alla vi som finns inom vård och omsorg, liksom höja vår kunskap och förståelse om vad är egentligen kunskap och när vet jag någonting och när tror jag nånting och så vidare och det sträcker sig hela vägen ut, naturligtvis otroligt viktigt längst ut. Det är de som möter våra invånare som har behoven varje dag.

Sanna

Ja, precis som Johan säger. De återkopplingar vi har fått från forskare som har genomfört olika projekt inom vård och omsorgsförvaltningen ger ju en jättestor eloge till baspersonal och de personal de möter i sina forskningsprojekt och beskriver personalen som väldigt engagerad och öppen och samarbetsvillig så att har vi fått riktigt positiv respons och det är kul att höra.

Johan

Ja, jag tänker det så otroligt viktigt område det här att vår personal möter på den här typen av projekt där man får säga verkligen tittar på, vad är det vi gör och vad leder det till? Om man tittar på när vi har de här riktigt allvarliga avvikelserna och då pratar jag inte bara i Eskilstuna utan våran typ av verksamhet när man bygger väldigt negativa destruktiva kulturer och det blir dåligt bemötta någon här så tycker jag att en ingrediens som nästan alltid finns i de situationerna, det är att det har uppstått en sorts sluten miljö där man inte har så mycket kontakter och insyn utifrån. Så bara ur det perspektivet också. Otroligt viktigt att vi måste vara öppna för att hela tiden låta andra titta på oss där det är en jättestark, liksom skyddsmekanism mot att vi utvecklar dåliga kulturer och så vidare.

Lena

Ja om man nu skulle vilja veta mer om antingen det här projektet som vi på FoU är med på eller någon av de här andra sakerna som vi har berättat om, var skulle man kunna hitta det?

Marina

På FoUs hemsida har vi ju lite kortfattad text om forskningsledar-uppdraget i vård- och omsorgsförvaltningen. Men jag tänker väl att Eskilstuna har en Hemsida.

Johan

Absolut, men den som är riktigt intresserad tycker jag ska ta kontakt direkt med Patrik och mig så kan vi antingen ha kontakt eller guida vidare till rätt personer.

Lena

Då får jag tacka så jättemycket för att ni ville vara med i det här poddavsnittet.

Alla

Tack så mycket.

Lena

Till dig som har lyssnat så vill jag säga tack så hemskt mycket för att du har lyssnat på det här avsnittet och så vill jag önska dig en toppenfin dag, hej då!